

εἰς τὸ γεγονός· τῆς ρυμοτομίας τῆς πλατείας καὶ τῆς δυν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου καταλήψεως περιέχει τὰ κατὰ νόμον πρὸς στήριξιν τοῦ ἔξιουμένου κατὰ τοῦ Δήμου δικαίωματος στοιχεῖα, ἔνστασιν δὲ ὑπὸ τοῦ Δήμου προβλητέαν ἀποτελεῖ ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ὑπάρχουσιν ἕτεροι παρόδιοι, εἰς οὓς ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ τὰς διαταξεις τῶν ἄρθρων 22 καὶ 24 τοῦ Διατάγματος τῆς 12 Νοεμβρίου 1836, ἐπίκειται ἡ τῆς ἀποζημιώσεως ὑποχρέωσις.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΚΑΚΟΥΡΓΩΔ ΠΑΤΡΩΝ

Ἄριθ. 15 (1897)

Εἰσηγητὴς ὁ Πρόεδρος τῶν Συνεδρῶν κ. ΧΑΤΖΑΚΟΣ

Κατάσχεσις ἀκινήτου — συγκατάσχεσις καρπῶν — δηλοποιήσις κατασχέσεως — στέρησις διαθέσεως κατασχθέντων ἀκυρότης σχετικῆ — τίνες ἐπικαλοῦνται αὐτήν.

Ἐπειδὴ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι μετὰ τὴν κατάσχεσιν τοῦ ἀκινήτου οἱ καρποὶ αὐτοῦ κατὰ τ' ἄρθρα 961, καὶ 962 τῆς Πολ. Δικονομίας θεωροῦνται συγκατεσχνημένοι καὶ ὡς τοιοῦτοι φυλάττονται ὑπὸ τοῦ μεσεγγυοῦχο ὀφειλέτου καὶ ἀποδίδονται ἐν καιρῷ εἰς τὸν ἐπι τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλον, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 963 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀπὸ τῆς δηλοποιήσεως τῆς κατασχέσεως ὁ ὀφειλέτης στρεῖται τῆς διαθέσεως τῶν κατασχθέντων καὶ πᾶσα ὑπ' αὐτοῦ ἐπιχειρηθεῖσα ἀπαλλοτριωσις εἶναι ἄκυρος ἢ ἀκυρότης ὅμως αὕτη εἶναι προδήλως σχετικὴ διαγορευομένη πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ζημιουμένων ἐκ τῆς τοιαύτης ἀπαλλοτριώσεως. Ἐν προκειμένῳ δὲ οἱ καθ' ὧν ἡ ἐκτελεσις ὀφειλέται παραιτησαντες τὴν κατοχὴν τῶν πλειστηριασθέντων ἀκινήτων εἰς τὸν ὑπερθεματιστὴν Θ* πρὶν ἔτι οὗτος καταστῆ κυριὸς διὰ τῆς ἐκδόσεως καὶ μεταγραφῆς τῆς περιλήψεως καὶ κατὰ συνέπειαν παραχωρήσαντες αὐτῷ τὸ δικαίωμα τῆς λήψεως καὶ διαθέσεως τῶν καρπῶν οὐδὲν ἔχουσι συμφέρον ὅπως ἐπικαλεσθῶσιν αὐτοὶ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 963 Πολ. Δικονομίας ἀπαγορευσιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ ἡ σχετικὴ ἔνστασις τοῦ κατηγορουμένου ἀποβαίνει ἀπορριπτέα, οὐδαμῶς κωλομένου τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου νὰ ἐπιληθῇ τῆς ἐρευνῆς ἀν ὁ παθὼν Θ* κατὰ τὸν χρόνον τῆς πράξεως εἶχε τὴν νομικὴν κατοχὴν τοῦ κτήματος καὶ ἐπομένως δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἀφαιρεθέντων καρπῶν (*).

[*] Σχετικὴν Νομολογίαν ὅρα ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. Α. Π. 44, 97 αὐτῆσι σελ. 3 φυλ. 4.

Ζητήματα ἐμπορικοῦ νόμου

I. Ἡ ἀγωγή ἣν ἔχει ὁ ἀποδέκτης πληρωτῆς Συναλλαγματικῆς κατὰ τοῦ ἐκδότη ὅστις ἐπιφορτίσας αὐτὸν τὴν πληρωμὴν ταύτης, δὲν τῷ ἀπέστειλε πρόβλεψιν, εἰς ποῖαν παραγραφὴν ὑπόκειται, εἰς τὴν πενταετῆ ἢ τὴν τριχονταετῆ;

II. Ἐὰν τὸ δεύτερον ὑπάρχει ἐξαιρετικὴ περίπτωση καθ' ἣν καὶ αὕτη ὑπόκειται εἰς τὴν πενταετῆ;

III. Τί ἔξιαν ἔχει ἐὰν ὁ πληρωτῆς πληρώσῃ τὴν Συναλλαγματικὴν ὡς ἀπλοῦς πληρωτῆς ἢ πληρώσῃ κατὰ παρέμβασιν;

I. Κατὰ τὸν νόμον (ἄρθ. 184 ἐμπορ. Ν καὶ ἀντιστοιχοῦν τοῦ Γαλλικοῦ) ἀπᾶσα ἀγωγή ἀφορῶσα συναλλαγματικῆς ἢ εἰς διαταγὴν γραμματικῆς ὑπογεγραμμένα ἀπὸ ἐμποροῦ ἢ τραπεζίτας ἢ ἀναγόμενα εἰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη κλπ. ἄλλ' ἐρωτᾶται ἡ περὶ ἣς πρόκειται ἀγωγή πρέπει νὰ θεωρηθῇ πηγαζουσα κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς Συναλλαγματικῆς ἢ εἶνε ἡ συνέπεια τῆς παρὰ τοῦ ἐκδότη πρὸς τὸν πληρωτὴν δοθείσης ἐντολῆς πρὸς πληρωμὴν τῆς Συναλλαγματικῆς, ἥτοι ἡ actio mandati contraria τοῦ νόμου Πανδ. 12 § 9 (17.1) καὶ συνεπῶς ὑποκειμένη εἰς τὴν τριχονταετῆ παραγραφὴν;

Περὶ τοῦτου ὑπάρχει ἐρίς μεταξὺ τῶν Γάλλων Νομοδιδασκάλων Οἱ μὲν zaronnett περὶ ἐπηρεῖς τῆς καταργήσεως τῆς προσ κρατήσεως σελ. 7 τμ. 12 — Vamur N 298 πρὸς οὗτοι δὲ καὶ vidari ἐμπορ. Ν 589 — Ἐφετ Μομπελιέ 21 Ἰανουαρίου 1839 ἐν Dalloz λέξις παραγραφὴ Τόμ. 32 Ν. 810) δέχονται τὸ πρῶτον. Οἱ δὲ Potinier traité, N. 199 — Bravard — Demangeat Τόμ. 111 σ.λ. 549 — Alauzet 16μ. IV N. 452 — Bedaride 16μ. II N. 725 — Boistel N. 834 — Lyon Caen et Renault traité 16μ. IV N. 430 σελ. 294 καὶ Ν. 391 σελ. 277 φετ. Riom 3 Μαρτίου 1854 ἐν Dalloz 1835, 2, 230 τὸ δεύτερον.

Ἡ δευτέρα αὕτη γνώμη φαίνεται ὀρθότερα καὶ εἶναι καὶ ἡ ἐπικρατοῦσα ἢν καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων δέχονται ὁ Ράλλης ἐμπορ. Τόμ. Α Ν 608 σελ. 702 ἐκδ. Γ. καὶ Τσιβανόπουλος Γνωμ. ἐν Θεμιδι Ἀγγέλ. Τόμ. Ζ σελ. 103 ὑπὸ τὴν Ἄρ. Παγ. 456 (95 — διότι ἡ Συναλλαγματικὴ ἐξοφληθεῖσα ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ ἀπεστέθη καὶ δὲν ὑφίσταται πλέον ἐν τῇ ἀρχικῇ αὐτῆς ιδιότητι.

II. Ἐξαιρετικὴ περίπτωση καθ' ἣν καὶ ἡ ἀγωγή αὕτη ὑπόκειται εἰς τὴν πενταετῆ παραγραφὴν τοῦ ἄρθρ. 189 εἶναι ἡ καθ' ἣν ὁ πληρωτῆς μὴ ἀποδεχθεὶς τὴν Συναλλαγματικὴν πληρώσῃ κατὰ παρέμβασιν αὐτήν — τοῦθ' ὁ περ δύναται νὰ πράξῃ ἐνόσῳ δὲν ἀπεδέχθη

αὐτὴν ἄτε ὧν τρίτος (αρθ. 158, 126 καὶ Lyon Caen et Renault αὐτόθ. N. 240 σελ. 179. N. 334, 335, σελ. 239 240 καὶ τοὺς παρ' αὐτῶ) — διότι τότε ὑποκαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ κομιστοῦ — ἄρθρ. 159 καὶ Lyon Caen N. 430 σελ. 295 N. 240 σελ. 179 — Bravard Demangeat III σελ. 549.

III. Σπουδαία πρακτικὴ διαφορὰ ὑπάρχει ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ πληρωτὴς πληρώσει ὡς ἀπλοῦς τοιοῦτος, τῆς καθ' ἣν πληρώσει κατὰ παρέμβασιν, καθόσον ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἐκτελῶν τὴν παρὰ τοῦ ἐκδοτοῦ ἀναθεθεῖται αὐτῶ ἐντολὴν δὲν ἔχει ἀναγωγὴν εἰμὴ μόνον κατὰ τοῦ ἐκδοτοῦ ὅστις δὲν τοῦ ἐπεμψε τυχὸν πρόβλεψιν, τοῦναντίον ὅμως πληρῶνων κατὰ παρέμβασιν ὑποκαθίσταται αὐτοδικαίως εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ κομιστοῦ καὶ ἔχει ἀναγωγὴν καθ' ὅλων ἐκείνων ὑπὲρ ὧν παρενέβη (ἄρθρ. 159 § 1 Lyon Caen αὐτόθ. N. 240 σελ. 179 N. 334 335 σελ. 239 — 240 N. 339 σελ. 241).

Ἡ ἀναγωγὴ τοῦ ἡμῶς προϋποθέτει ἀείποτε τὴν σύνταξιν τοῦ ἐπὶ αὐτῇ πληρωμῇ διαμαρτυρικοῦ οὗ εἶνε ἀναγκασία προϋποθέσεις (ἄρθρ. 162, 163, 165, 171 Lyon Caen N. 376 σελ. 268) καθόσον ἄλλως ἂν δὲν συνταχθῆ τοιοῦτον, πᾶς τρίτος πληρῶνων τὴν συναλλαγματικὴν θεωρεῖται ὡς διοικητὴς ἀλλοτρίων τοῦ ἁστικοῦ δικαίου μὴ ὑποκαθιστάμενος εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ κομιστοῦ, ἀλλ' ἔχει μόνον τὴν *actio negotiorum gestorum* τοῦ νόμου. Πανδ. δεκτ. 2 (3, 5) κατὰ τοῦ καθ' οὗ τὰς ὑποθέσεις διέφυκε (Lyon Caen αὐτόθ. N. 334 σελ. 239 Nouguier N. 1008 — Alauzet N. 1437 Γενικὴ Νομολ. Dalloz N. 590 καὶ Ἡμετέρα Νομολ. Ἐφετ. Ἀθ. 1373 (95) Θέμ. Ἀγγελ. Τόμ. Ζ' σελ. 73.

Ἐνεκα τῆς μεγάλης πρακτικῆς ταύτης διαφορᾶς οἱ πλείστοι τῶν νεωτέρων Κωδίκων ρητῶς ἀναγνωρίζουσι τῶ πληρωτῇ τὸ δικαίωμα ν' ἀποδεχθῆ ἢ νὰ πληρώσῃ κατὰ παρέμβασιν ὡς ὁ Ἰταλικὸς ἄρθ. 270 ἐδ. 2, Ρουμανικὸς ἄρθ. 292 ἐδ. 3, Πορτογαλικὸς ἄρθ. 296 ἐδ. 4.

ΑΛΕΞ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟΙΣ ΣΥΝΒΟΛΛΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Ἀρξαιμένης τῆς προθεσμίας τῆς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου ἐκδιδομένης προσκλήσεως, τῶν εἰς τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἀναγγελθέντων δανειστών, καὶ ἀναγγελθέντος ἐτέρου δανειστοῦ, διαρκούσης τῆς προθεσμίας τῆς προσαγωγῆς τῶν τίτλων καὶ ἀντιρρήσεων, ἢ καὶ μετὰ τὴν ἐκπνευσιν αὐτῆς, πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ ἑνακὸς τῆς κατατάξεως, τί πρέπει νὰ κάμῃ ὁ ἐπὶ

τῆς κατατάξεως ὑπάλληλος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει;

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 989, συνδυαζόμενον καὶ μετὰ τῶν ἄρθρ. 937—939 τῆς Πολ. Δικονομίας, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλος, προσκαλεῖ τοὺς εἰς τὸ ἐκπλειστηρίασμα μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς προσκλήσεως τοῦ ἀναγγελθέντος δανειστάς, ἵνα ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων τασσομένης προθεσμίας προσάξωσι τοὺς τίτλους τῶν καὶ ἐπιφέρωσι τὰς ἀντιρρήσεις τῶν, καὶ οὕτω μετὰ τὴν κοινοποίησιν αὐτῆς ἄρχεται ἡ νόμιμος προθεσμία ἡ ὀριζομένη ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων, ἣτις λογίζεται μία καὶ ἀδιαίρετος ἀρχομένη ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐπιδόσεώς της.

Ἄν δὲ τυχὸν ὑπῆρχον δανεισταὶ τινες, οἵτινες δὲν ἀνηγγέλθησαν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς προσκλήσεως καὶ ἀναγγελθῶσι διαρκούσης τῆς προθεσμίας τῆς προσαγωγῆς τῶν τίτλων, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλος, δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐκδοσιν νέας προσκλήσεως, καθόσον διὰ τῆς τακτικῆς αὐτῆς ἠθελε καταστήσει εἰς τὸ ἀδιέξοδον, ἀλλὰ δέχεται τὸν ὀφῆ ἀναγγελθέντα, ἀρκεῖ μόνον νὰ προσάξῃ τὰ ἔγγραφα τοῦ ἐντὸς τῆς προρρηθείσης προθεσμίας τῆς ἰσχυούσης διὰ τοὺς κληθέντας δανειστάς δηλονότι ὁ ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλος ἅπαξ μόνον ἐκδίδει τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἀντιγράφου τῆς ὁποίας κοινοποιεῖ εἰς τοὺς ἀναγγελθέντας δανειστάς καὶ τὸν ὀφειλέτην.

ΑΘΗΝΟΛΩΡΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Λ*Κ* δικηγ. Πύργου.—Τὰ ὑποβαλλόμενα ἡμῖν ζητήματα συγκεφαλαιοῦνται, φρονούμεν, εἰς μόνον τὸ ἐξῆς ἐρώτημα· εἰάν δανειστής, θέλων νὰ προστατεύσῃ τὸν ὀφειλέτην, δὲν ἐνεργῆ τὸν πλειστηριασμὸν τῶν παρ' αὐτοῦ κατασχεθέντων κτημάτων τούτου, δύναται ἄλλος δανειστὴς πληρῶνων τὴν ἀπαιτήσιν τοῦ κατασχόντος, νὰ ἐπιχειρήσῃ αὐτὸς νεαν ἐκτέλεισιν, χωρὶς νὰ καταφύγῃ εἰς δικαστικὸν ἀγῶνα περὶ παραδόσεως τῶν ἐγγράφων; Ἡ καταφατικὴ ἀπάντησις εἶνε ἀναμφίβολος. Ἡ ἀπαγόρευσις ἄλλης κατασχέσεως, μετὰ τὴν ἐπιβολὴν ἤδη μιᾶς, σκοπεύει μόνον νὰ προφυλάξῃ τὸν ὀφειλέτην ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς πληρωμῆς πολλῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως· ἀλλ' ἀφοῦ διὰ τῆς καταβολῆς τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ κατασχόντος ἐματαιώθῃ ἡ πρώτη κατάσχεσις, δὲν ὑπάρχει λόγος, κωλύων ἄλλον δανειστὴν, ἔχοντα ἐκτελεστόν τίτλον, νὰ ἐνεργῆσῃ αὐτὸς νεαν κατάσχεσιν καὶ πλειστηριάσῃ τὴν περιουσίαν τοῦ ὀφειλέτου.